

Ahmet Telli

Hüznün
İsyan Olur

şiiir

AHMET TELLİ'NİN ESERLERİ

Şiir:

- Yangın Yılları, 1979 (9.Basım 2015)
Hüznün İsyan Olur, 1979 (19.Basım 2016)
Dövüşen Anlatsın, 1980 (11.Basım 2015)
Saklı Kalan, 1981 (15.Basım 2016)
Su Çürüdü, 1982 (18.Basım 2015)
Belki Yine Gelirim, 1984 (18.Basım 2016)
Çocuksun Sen, 1994 (15.Basım 2016)
Kalbim Unut Bu Şiiri, Seçmeler, 1994 (13.Basım 2015)
Barbar ve Şehlâ, 2005 (5.Basım 2013)
Nidâ, 2010 (4.Basım 2016)
Bakışın Senin, 2016
Yüzünün Doğusu Gül (Gul e Rojhilata Rûyê Te) Türkçe - Kürtçe/
Seçme şiirler, 2005 Çeviri: Lal Laleş

Yazılar:

- Ben Hiçbir Şey Söylemedim, 2001 (4.Basım 2012)
Sulara mı Yazıldı, 2001 (4.Basım 2012)
Buradayım Sözümde, 2005 (2.Basım 2012)
Neylersin, 2013
SöyleSen (Söyleşiler), 2015
GörSen (Plastik sanatlar yazıları) 2016

Bekleyenler:

- Vedâ Divânı (Toplu Şiirler, 1966-2016)
Arkadaşlık Günleriydi (anlatı)

Hakkında Yazılan Kitaplar:

- Yangın Yıllarından Nidâ'ya Ahmet Telli Şiiri, 2011 Asuman Susam
Nidâ Odağında Ahmet Telli Şiiri, 2012 -Sempozyum Kitabı-

Kendi Sesinden Şiir CD'leri:

- Kalmasın, 1993
Kül ve Kil, 1997

Ahmet Telli

HÜZNÜN İSYAN OLUR

§

Yayın No 236
Şiir 25

Hüznün İsyan Olur
Ahmet Telli

Kapak tasarımı: Utku Lomlu
Sayfa tasarımı: Zülal Bakacak

© 1979, Ahmet Telli
© 2004, bu kitabın tüm yayın hakları
Everest Yayınları'na aittir.

- 1-3. Basım: 1979-1980, Türkiye Yazıları
(Ömer Faruk Toprak Şiir Ödülü)
4-6. Basım: 1983-1987, Dost Kitabevi
7. Basım: 1992, Doruk
8-12. Basım: 1995-2001, Gibi
13-16-17. Basım: 2004-2011-2013, Everest Yayınları
18. Basım: Haziran 2015, Everest Yayınları
19. Basım: Aralık 2016, Everest Yayınları

ISBN: 978 - 975 - 289 - 143 - 8
Sertifika No: 10905

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık
Matbaa Sertifika No: 12088
Çiftahavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8
Bayrampaşa/İstanbul
Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

EVEREST YAYINLARI
Ticarethane Sokak No: 15 Cağaloğlu/İSTANBUL
Tel: (0212) 513 34 20-21 Faks: (0212) 512 33 76
e-posta: info@everestyayinlari.com
www.everestyayinlari.com
www.twitter.com/everestkitap
www.facebook.com/everestyayinlari
www.instagram.com/everestyayinlari

Everest, Alfa Yayınları'nın tescilli markasıdır.

HÜZNÜN İSYAN OLUR

Ahmet Telli

“ŞEN OLASIN HALEP ŞEHİRİ”

GURBET MUTLAKA OLACAKTIR

I/

Gurbet ne ki yüzyılımızda
demek de bir yabancılaşmadır
Çünkü varolduğu her yerde insanın
gurbet mutlaka olacaktır

Sevda ile hasret varsa eğer
Zulüm varsa mahpusluk varsa
Ayrılıklar yakıyorsa içimizi
Gurbet mutlaka olacaktır

Solgun bir ışık altında yazılıp
uçları yakılan mektupların
yanısı ağıtısa yanısı türküdür
ve gurbet mutlaka olacaktır

Bekleyişlerle direnen ömrün
dağlamaktaysa bağrını hicran
ve kısıvrak sarıyorsa keder
gurbet mutlaka olacaktır

Oyalı bir mendilin kanaviçesindeki
sabrın kararttığı gül demetine
usulca düşüyorsa bir damla gözyaşı
gurbet mutlaka olacaktır

Gerçi taşbaskısı kitaplar
işportaya düştükten bu yana
hüzünden epey uzaklaştık
Ama gurbet yine de vardır

Suyun serin göğsüne daldırılan
kızgın bir demirdir gurbet
Toplar bin yıllık duyarlıkları
ve acıları hiç eskitmeden

Gurbet ne ki yüzyılımızda
demek de bir yabancılaşmadır
Çünkü varolduğu her yerde insanın
gurbet mutlaka olacaktır

II /

Hiçbir şey gideremez iç sıkıntılarını
memleketinin şarkıları ve tütününü gibi
ve usulcacık okşar
karadeniz vapurunu nâzım
yanar elleri

Zamanın bağrında kanayan
birer zakkumdur her sürgün
hasretin elleriyle yoğurur hüznü
ve kanatır gurbetin
kadim yarasını

Dersim sürgünden de öte bir şey
zilan bir kerbela'dır aslında
hâlâ anlatılır ki aşiret çocuklarına
bir zulümdür gurbet
zulümden de öte

Gurbet ne ki yüzyılımızda
demek de bir yabancılaşmadır
Çünkü varolduğu sürece
dünyada zulüm
gurbet mutlaka olacaktır

Öyle yorgun düşmüşüm ki
acının mavzerini taşımaktan
bulanık sular basıyor birden
bütün mevzilerimi
sonra çöle kesiyor içim

Bu alaturka şarkılar da
fena kanırtıyor bazen
anıların ve acıların kabuğunu
gagalıyor kanatırcasına yarayı
susamış bir kerkenez

Sesimin pınarı kuruyor
susunca sesinin kuşları
Uzayıp giden bir bozkır
kesiliyor dudakları
kavruluyor yalım yalım

Sesini ver bana dilinle
Su verir gibi yaralı bir hayvana
sesinin bütün gözelerini
çevir dudaklarımla bozkırına
yoksa dilim dilim edecek acılar beni

Acının her gözeneğinden
hüznün ilmiklerini geçirip
dokudum şiirin kilimini
şimdi nakışlamak istiyorum
yalnızlığın dört duvarına sesini

Kuşlar mı
ki çok şey denildi
şair dilinden

Yüzlercesini suladık
göleğinde sevdanın
dokuduk
gönül yumağında renklerini

Gizimizi bildiler de
iharetlerini görmedik hiç
ılık bir öpüştü
türkûleri

Kuşlar mı
ki şimdi
çok uzak yüksekte
öpsen
büyüemezsin ki

ihanet ettik
türkülerine
bahann

BİR HÜZÜN MEVSİMİNDEN
ÇIKARKEN KALBİM

Aynlıkların puslu aynasındadır
bekleyişlerin solgun yüzü
Bekleyişler ki demleniştir sabrın
damıtır sessizliği ve üzüncü
damıtır gurbetin kavruk memesinden
ve emzirir
hasretin yanık yüzlü çocuğunu

Sen ey sabrın ve üzücün dervişı
başını zamanın göğsüne koy
ve dinle yalnızlığın iç çekişlerini
Yalnızlıklar ki suskun bir akşamüstüdür
usulca örtünecektir gecenin sessiz tülünü
ve düşecektir ince bir rüzgârla
hüznün harmaniyesi

Ey yenilgilerin bezgin kuşu
suskunun sarı sıcağındaşın bunca zaman
Bataklıklardan sızan sinsi ve pis
bir kokudur içinde tortulaşan kuşku
Ve bulutsu bir ağırlığın yüküdür
gittikçe ağırlaşan
gittikçe yüreğini zonklatan

Sen ki şafağın güğümüsün
imbikle göğsünde göğün sütünü
ve emzir sönmekte olan yıldızları
Sonra başını solgun bir demet gibi
hasretin kuru dallarına koy
dinle köpüklü kıyıların çağlayanını
imbat'ın serin elidir yüzünü okşayan

Güneşi kopar dalından ellerine al
ve durmadan canını yakan sözü
batır şiirin kalbine
akıt artık umudun billur ırmağını
kavruk çölüne yüzümün
ve bir sevda gibi yanaş
hayatın kıyılarına

Yoksa ey kalbim
tel bile olamazsın şiirin sazına

Her nasılsa yalnızsın
Bir giz gibi deliyor yüreğini
cansıkıntılarının burgusu
ve hep bir şeyler eksik gibi
bir şeyler bekler gibisin

Yeni bozgunlar
yeni yenilgiler peşindesin
Bir bozkır kuraklığına dönmüş için
Oysa yalnız bir öpüştür
gurbeti türkülere dönüştüren

Çoktandır su vermedin
çiçeklere ve yüreğinin çeliğine
Zaman terkisine almış da öpücükleri
koşuyor sessizliğin ve yalnızlığın
iyotlu kıyılarına

Bir yol ayrımı ki yanılışla doğru
hüzünlerle sevinçler kolkola
Sen ki ey kalbim
yanılışları ve hüzünleri taşıdın
bunca zaman

Taşıyamaz yüreğinin batık sandalı
bu yalnızlığı, bu can sıkıntılarını
Yaşam gelincikler gibi beklerken seni
gecenin kapısını çalma
ey kalbim

Uç verirken yüreğinin kıvrımında
sürgün sancısı solgun bir gülün
ağar gözlerinin yorgun peteğine
bal acısı ile yüklü hüzün
ve dinler göğsünün harmanında
yaman koşucusu bekleyişlerin

Zamanın acılaştırdığı
kavruk bir direnmedir hasret
Üfler acıya ve zamana karşı
kerem yalımını sevdaların
ve yaratır nice yenilgilerden
mermer anıtını umudun

Bin umudunu işleyerek bir mermere
direnir hasretinde acının nakkaşı
Zulmün kayasını delerken ferhat
fişkırır sevdanın kararttığı zakkum
ağar hayatın dallarına
ve açılır kerem gülleri
hasretin gonca bağrında

O yorgunluğun kitaplarındaki
umutsuz sevgiler miydi düşleri eskiten
bir kez miydi tam yüreğimize saplanışı
o kemirgen kuşkların
o yabancı uğultuların

Ömürboyu yalnızlık yargılısının
buluvermek birden kerem sevdasını
canımızın çekirdeğinde
üstelik
bunca ayrılıklardan sonra

Soyunup bütün kitaplardan
hüzünden ayrılıklardan
aşmak istesek de masal dağlarını
tutabilir miyiz yelesini
o tanrısal atların

Dinlenirken sevginin billur ırmağında
güneş kararıyor nedense apansız
çatlıyor yüreğimizde yalnızlık tohumu
ve gurbet
batıyor dişlerini etimize

Hayatın devraldığı
sessiz bir özsudur acı
birikir yüreğinin kıvrımlarında
ve ağır gözlerine ağır ağır
Bulutlar yere inmiştir artık
ya da gurbettesindir
Unutma

Bir hayalet gibi kapındadır
yalnızlık denilen şey
ufkun kararabilir birden
için çölleşebilir
Kaçışın bile bir adımdır
ya da dönüşündür kendine
Unutma

Her sayfası kederle kararan
bir hüzün defterine döner günler
ve her sabah “merhaba hüzün”
“merhaba yalnızlık”
diyerek başlarsın hayata
Ama hayat bağışlamayacaktır seni
Unutma

Üstelik günlüğü yoktur hüznün
hiçbir zaman da tutulmayacaktır
Serüvenlerin yorgun yeniği
elleri titreyen yaşlı bir kadındır hüzün
ya da hasta bir tanıdıktır ancak
hepsi o kadar
Unutma

*“İşte geldim gidiyorum
Şen olasin halep şehri”*

Hiç kimse senin kadar
yakıştıramamıştır hüznü kendine
Hüzünler ki aşkın ve şiirin
yıllanmış şarabıdır
damıtılmıştır acıların imbiğinden
Hüzünler ki şairlerin yüreğinden uçuşan
sararmış çiçek tozlarıdır
Biraz da şairlere özgüdür hüznü

Bozkırın yalımına direnen
solgun bir gül gibi yüzün
Acının, sabrın ve yalnızlığın
sessizliği sarıyor
yorgun güzünde alnının
Ve artık bir şey bırakamıyorsun
bekleyişlerden başka kendine
Biraz da şairlere özgüdür bekleyiş

Hiç kimse senin kadar
alışkın değildir ayrılıklara
Ayrılıklar ki nişanlısıdır hasretin
acılar ve türkülerle çeyizlenir
bekleyişlerin sararan güzüne
Ve hasret kızıl bir güldür
ayrılıkların mendiline nakışlanmış
Biraz da şairlere özgüdür hasret

Kerem'i kül eden yangındır gurbet
ferhat'ın sabıyla çatlaman kayadır
Sarıarak acının yorganına
sararmış bir yaprak gibi nakışlar
bekleyişlerin gergefine hüznü
Gurbet biraz da halep demektir
söylenir adı efsane efsane

Biraz da şairlere özgüdür gurbet

Aynlıkların çanı vurduğunda
savrulur pişmanlığın kızgın külleri
Bütün sevdalar hasretin yalımıyla tutuşmuş
bir bozkır türküsüdür kerem'in kavruk
bağrında
ve artık
yollara düşmenin zamanıdır
şen olasın halep şehri

Biraz da şairlere özgüdür aynlıklar

I /

Bir bulut gibi sarıp sarmalayıp
ılıkça örterken üstümüzü gece
biriktirir yeraltı suları gibi
acının ince sızıntısını içimize
Ve dudaklarımızda sıra türküleri
savurur nice sevdaların yangını
canevimize

Efkâr duman dumandır artık

Bozkırın bir çığlığıdır bozлак
ince, derin ve sessiz bir sancıdır
Bıçak gibi saplanır kimi kez
kimi kez kor gibi düşer bir yanımıza
Kavurur yalnızlığı ve hasreti
cięer pare pare olur
Yüregimizi alıp götürür de
serer çakır dikenlerine
Kantar artık sessiz sessiz
kantar ince ince sol yanımız
ölümden ağır basar aynlık

Sevdasını haykıramayan
üzünç yüklü bir çobandır bozлак

Acının, sessizliğin
ve kıtlıkların diyalektiğidir bozkır tarihi
Belki yaşanır orta anadolu'da
belki hep
ve hâlâ
yağmur dualarına çıkılır
Ama gülmez buralarda toprak
bire yirmi verdiği görülmez
Hasretin kavruk çocuğudur o
bu yüzden hep çatlaktır yüzü
ve on beşine gelmeden gurbetçidir

Ve artık sevda
uzayıp giden tren yollarındadır

Sonra bir hoyrat hârelenir
yanağımızdaki şark çibanında
kurumuş bir gül gibi kalır izi
Hakkında ferman çıkanlar
bir sevdanın mührüdür bu
Sevdalar ki süphan'da esen bir rüzgâr
sevdalar ki vadilerin bağrını yanıp giden
taşkın nehirlerdir
Ne Osmanlı'nın tuğrasını taşır
ne de Süleyman mührünü
Zulümlere kılıklara uğramış
mahpuslara zindanlara sürülmüş
tütün gibi kıyım kıyım
kıyılmış da yüreği
bel bağlamamış hayına
direnmiş bin yıldır
direnmiş töresinde sevda
tanıktır buna dağlar

Dağlar dile gelmişse masallarda
boşuna değildir ol sevdalar

Ve dağlar
eřkiya dağlar
kaçak sevgililer gibi
yaslanır da birbirinin omzuna
bir şivanın feryadını iletir
telgraf telleriyle efkânımıza

Töresini devlet basmış
bir aşirettir hoyrat

II /

Biz ki günde sekiz saat on saat
güröl gürölken fabrikalarda atölyelerde
batırırken öfkenin hançerini
öksürüklü ciğerlerine kentin
akşam olmaya görsün
bir bulut gibi sarıp sarmalayıp
ılıkça örtünce üstümüzü gece
birden suskunlaşıyoruz sıla türküleriyle
kendini dinleyen acemi aşık gibi
bir mahzunluk çöküyor üstümüze
Ve emziriyor sevdayı sessizlik

Sessizlik ki öfkenin bileyaşı
şiiirin emzirilme saatidir

Yalayıp geçse de bir yalım
bozlak ve hoyratlarla yüreğimizi
ciğerimizi pare pare etse de hicran
bezginliğin ahlanna
bırakmıyoruz kendimizi
Bir grev arifesinde
ya da direniş günlerindeymişiz gibi
omuz omuza geliyoruz barikatlarda
çiviliyoruz gurbetin kahrını
sevgilimizin fotoğrafıyla yan yana

Bağrına ateş düşmüş bir bozkır
sevdayı emziren bir hicrandır gurbet

SEVDALAR DUMAN OLUR

Meydan okuyarak zamana
tanrıya ve aşka
bir palet toprağın gizemini
çivilemişsin tuvaline
özleştirip bakışınla

Bakışın ki
kısaltır özge aşkları
sokar dergâhına
secde ettirir
varılmaz uzaklıktır bakışın

Çöreklenmiş alaycı bir gülüş
dudaklarının hayın kıvrımına
iki yüzlü
küçümseyici
ve sevdalı

Belli etmesen de üşüyorsun belli
Al omzuna harmaniyeni ellerinle
Ellerin ki dokur zamanın tezgâhında
aşkın bin türlüünü
inceliğin ve hüznün bin türlüünü

Ufkun sisli ve alıngan
hiç doğmuyor güneşler
hiç doğmayacak
sanki zaman
hep ortaçağ

Sonra büyük göç kuzeye
yüce dağlardan aşarken yüreğinde
deniz tutması gibi bir esriklik
ve ayrılıkların buruk tadı
hüzünle seyretmiştin üzücün yurdunu

Acı bir damla gözyaşı olmuşsun
kimi iklimlerde
Kimi yerde masallara girmişsin
Geceler kadar gizli anlamlara
öpüşler gibi sinmişsin

Ve sen hep bir tülün düşsel gerisinde
düşsel kalacak olan yaşlanmadan
kalımlı sevgiliymişsin
Derler ki hâlâ o düş ülkelerinde
bal acısı imişsin

•

Toprağı nasıl kavrarsa ayrıkotları
ve nasıl çölleştirirse usul usul
öylece sarmış seni yanlışlar
çürütmüş yüreğindeki öfkenin
dayanıksız tohumlarını
çorak bir toprağa döndürmüş içini

Zehirli sütleğenler sürülmüş ökselere
sinsi bekleyişler gibi yapışkan
iğrenç gülücükler serpiştirilmiş
belli ki sen
konacaksın acemi sekişlerle
yalnızlığın bu hayın ökselerine

Ve şimdi uysal bir kedi gibi sokuluyorsun
gergefini sessizce işleyen gecenin koynuna
Usulca okşuyorsun yalnızlığını
usulca ve sessizce yaşamak diyorsun buna
oysa hayat
açılmamış bir yumak gibi duruyor ellerinde

Ah yalnız kuş
belli ki sen bilemeyeceksin uçmayı

I /

Bir çığlğın sessizliğıdir
derin suların dinginliğı
ki çınlar yüreğinin
kararan kayalarında

Derin suların dinginliğı
çatlatır yüreğinde korkunun tohumunu
çünkü sessizlik en büyük ustadır
düşü gerçeğe dönüştürür verir apansız

Isırır bir hançerin yalan dili
gibi çatallaşan çeliğı
Sonra yalnızca öyküler kalır
ve sen onu yaşarsın çaresiz

II /

Dirhem dirhem tartılmaz ki dostluk
yaşanmaz ki vermesini bilmeden
damla damla birikirken bir şeyler
boş bir tapınakta birden
çalar gibi olur çanlar

Ve yaşamın hesabını
veremezsin bir türlü kendine
Sonra boğuntular
sessiz haykırışlar
karanlık sokaklara çeker seni

Çanlar beyninde asılı duran
madeni bir gökkubbedir artık
kulaklarına balmumu da akıtsan
delecek beynini bu çığlığımı sessizlik
ve bu katran gibi yalnızlık

Konuklar bir Őeyleri alıp
bir Őeyleri bırakıp gittiler
Bütün sigara tablaları dolu
fincanların kimi boş
kimi yarım
kiminde dudakların izi

Duvar da hâlâ
o içtenmiş gibi yankılanan
çingiraklı kahkahalar
Perdelerin kıvrımına gizlenip
seyrediyorlar hâlâ
bırakıp gittikleri kulaklarıyla

Ah evet susturmalı Őu
dönüp duran plađı da
kaçınıcı kez dinlenildi bu gece
bu madeni sesli kadın
sevilen yanını da yitirdi
her yeniden döndürüldükçe

Konuklar gittiler
götürdüler çoğu sıkıntılar
yeni sıkıntılar bırakarak yerine
çın çın çınlayan bu oda mıydı
daha biraz önce
Ah evet konuklar gittiler

Şimdi hemen avuç avuç
sođuk sular serpip yüzüne
çekmeli derin derin kahkahasız havayı
Açmalı bütün pencereleri ardına dek
Gökyüzü yıldızsızmıŐ
Olsun

Gökyüzü kadar karanlık
ve yıldızsız değil yüreği
bölüştü neyi varsa konuklarla
saklısız gizlisiz bir bütündü bunca zaman
bunca zaman acının iğnesi
çizip durdu içinin plaklarını

Açılan pencerelerden fırlayıp
giderken çın çın kahkahalar
kulaklar, süzgün gözler
ve pırlanta yüzüklü ince eller
doluyor ağır ağır bir linyit kokusu
başlıyor gezinmeye bütün köşeleri

Ah evet yine de kalmıştı
yüreğinin en kuytu yerinde
çığlığımsı kahkahaların giremediği
küçücük bir sığınak
baharı orada yeşertmekti umudu
gizlemişti bütün konuklardan

•

Koltuk, masa, çekmece, kitaplık
derken sızıyor o ağır linyit kokusu
yüreğinin en kuytu yerine
karanyor artık son aydınlık bölge de
başlıyor kan kusmacasına
bir baş dönmesi

Bir mal beğenircesine
gelip pazara çekmişler
bölük bölük etmişlerdi yüreğini
Konuklar! Ah evet onlar
çoktan gitmişlerdi sıkıntılarını
ve gizlerini yüklenip

Sunulacak
neyi kaldı ki
pare pare yüreğinden başka
çingiraklı
kahkahalı
yeni konuklara

Sessizliği bitirdin mi susar kuşlar
hayın tanıklar tutar bütün yolları
üstelik birer iskelet gibi sırtırlar
ve iğrenç suratlarından
gecenin katranı damlar

Çorak bir topraksa yüreğin
çatlamışsa susuzluktan
-sevgisizliktir bu unutma-
Sevgiler ki hayatın cıvıldaayan kuşlarıdır
hiç mi hiç şakımazlar oralarda

Şakımazsa bahar derin sularında ormanın
yansımazsa sevgilerin billur ırmağında hayat
hep yasta kalacaktır o çok ötüşlü kuşlar
sevdalar duman olacaktır artık
duman duman olacaktır hayat

Yalnız sevgiler kandilinde
titrek alevi hüznün
çarpıyor sapsarı toprağına yüzünün
ve akıyor mumyalaşmış bir korku
pencerelerden

Saatlerin kadranlarına asılmış
binlerce ton izmarit kokusu
sessiz dualar mı
ilençler mi büyütüyor
ağırdan yürüyen zamanı

Düşerek şamdanların
paslanmış yüreğinden
kapaklanıyor kuştüyü yastıklara
sarsılıyor hıçkırımlarla ve öpüyor
aldanışlarının oyalı mendilini

Nasıl da deliyor isterik kahkahalar
kulaklarının karanlık kuyusunu
doluyor romanlarından fırlayan
kötü kahramanlarla her yanı
haykıramıyor

karıncalanan kasıklarında
yürüyen bir engerek
kanlı dişleriyle gülüyor, ısırıyor
saplanıyor iki kaşının ortasına
yalnızlıklar, aldanışlar

•

Dingin sularındasın acının ve
servilerin kuşluk serinliğinde
usulca okşanan esmer güz
yapraklarında oynuyor giz
çeviriyor acının aynasını kendine

Ne kalmışsa sevgiden, neyi
bırakmışsa isteyerek
perdelerin kıvrımında örümcek
gibi geziniyor şimdi
dokuyor sessizliğin güz kilimini

Çok uzak ve çok beklenen
bir şey var gibi
doluyor akşamlarına birden
batıyor canına sivri dişlerini
az değil sessizliğin öğrettiği

Az değil öğrettiği usta sessizliğin
çirkin bir yontu gibi duruyor orada
pelteleşiyor o hayın gülüş
göz çukurlarında
damıtıyor üzücü akşamlarına

Hüznün kekre cemresi düşünce şiire
sızlatıyor yüreğini gündönümleri
ve yorgun dönüşler bıkkın serüvenlerden
hiç kaldırmıyor içi artık o hüznüleri
bir hırsız gibi dönüyor kente

•

Kaçamak sevinçlerle
döndürür çırkığını zamanın
Damıtır alıngan iç çekişlerini
hasretin imbiğinden

Çok düşlü, sessiz
ipliklerle düğümlenir hüznülere
ve vurur yüzüne çeyiz
sandığının ceviz gölgesi

Biriktirir karataştan
sızdırır gibi üzücü
ve zaman gittikçe zulümleşen
bir karadüştür göğsünde

Yaslanır dalgın dünyasına
ürkek direnmelerin
sessiz haykırışlar yankılanır beyninde
-ya sen çatla ey sabır taşı, ya ben!

Solar ilk aylarda gül çiçek
sessizce dönüşür ayva sarısına
bitmez gibidir yalnızlığın gözyaşı
dökülür bekleyişlerin oyalı mendiline

Durgun bir deniz gibi
durur göğsünde fırtınalar
patlayamaz
çeyizlenir hüznün kanaviçesine

Sessiz, gül kokulu
ve üzünç çağındadır
hep ağta çalar
gizliden söylenen türküler

Kopar yüreğindeki tel apansız
biter en güzeli başlangıçların
hangi yanıdır sessizce kanayan
bilmez

Yaşamak duman olur artık
kırk şamdanlar gibidir bekleyişler
kapanır perdeleri yorgun akşamların
Sevdalar duman olur

Anlar ki beklediği
hep
elin oğludur
bunca zaman

Değmez!

HAYATIN UÇURUMLARIDIR YALNIZLIKLAR

I/

Gül yaprağı gibi düşer kimi kez
dal uykularının yüzüne gün ışığı
Kuş cıvıltıları sarar bütün dünyayı
ve bir sevinç dolar yüreğine apansız
Uzanıp bütün pencereleri açmak
merhaba demek ister güneşe

- merhaba yaşamak
- merhaba dünya
- merhaba ey sevda

Ne ki ömürsüzdür gül sevinci
parçalanmış bir gökyüzüdür yaşamak
Donup kalır dudaklarında bir hüzün
ve çiy tanelerine döner türküler
Türküler hüzne dönmüşse eğer
geriye ne kalmıştır zaten
    paramparçadır yaşamak
    paramparçadır dünya
    paramparçadır sevdalar

II /

Paramparça da olsa sevdalar
yine de kalmış olabilir
küçücük bir mavilik gökyüzünde
bir sevda kırıntısı

avuç içi kadar bir umut
Yuvalarından düşmüş kuş yavrularını
alıp ısıtmak ister yüreğinin yangınında
ve yeniden boyamak
kalımlı bir maviye gökyüzünü
sonra usulca azat etmek
kuş cıvıltılarını

Ne ki zaman
sıkar acının zembereğini usul usul
sıkar bir kuyudan su çeker gibi sabırla
Bir yanda köpüklü çağlayanlar gibi öfke
bir yanda boğuntunun yılan ısıkları
ekler birbirine bin bir parçayı
ve yaratır kendi elleriyle
gökyüzünü

- günaydın
- günaydın
- günaydın

III /

Gün

aydın olmaz yine de

Gün karadır

karanlıktır

Gün

yorgun bir dev gibi

boylu boyunca uzanır

içinin sokaklarına

Ne pencerelerden bir ışık sızar

ne çocuk sesleri duyulur

Her şey biter bekleyişlerden başka

ve sanki bir adım ötede

evde kalmış kızlar için

idam mangaları kurulur

Çıglıklarsa bir çığ yuvarlanışıdır

kulaklarının karanlık uçurumlarında

uçurumdadır seveda

uçurumdadır umut

uçurumdadır yaşamak

Ve artık ahşap oymalı konakların
ayva ve gül kokulu sessizliğinde
mahzun ve kederli bir fotoğraf
gibi iliştilivermiştir bütün bir ömür
karanlık aynalarına bekleyişlerin
Efsaneye dönmüş bir güzelliğin sonu
sevdaların duman oluşudur bu

I / DELİ KUŞ

Deli kuş bilir misin nedir
türküler kadar sevdalanmak
duyabilmek yüreğinde
bir depremin uğultusunu

Suya düşen bir karanfilse yüreğin
bırak kendini ırmağın türküsüne gülüm
vursun seni o taştan bu taşa
o çağlayandan bu çağlayana sürüklesin

Kavgadan uzak kalmışsan
sevdadan da uzaksın demektir
devinmez yüreğinin mağması
çatlamaz sabrın karataşı unutma

Ne hüzünler kurtarır seni
ne çeyiz sandığının ceviz gölgesi
ve ne de acının sesduvarındaki
yorgun ve bıkkın bekleyişler

Acılar karartmışsa bile günlerin duvağını
düşürmüşse de ilkyazın tomurcuklarını fırtınalar
hayat kendini yeniden yaratan bir bahardır
verecektir en olgun meyvalarını mutlaka
yeter ki hüzünler sarartmasın yüzünü

Yak sevdanın çirasını türkülerle
barajını yıkan bir ırmak gibi katıl hayata
Hüznün isyana dönsün artık
bitsin bezginliğin ölümcül suskunluğu
evde kalmış bir cinsellik değildir çünkü dünya

Acının bağrından
mavi bir çelik gibi fıskıran öfke
dünyayı değiştirecektir mutlaka
Yani hayat
kendini yeniden yaratacaktır
ona sahip çıkan ellerde
ve bu yüzden öfke
sevda gibidir kimilerinde

Yüreğinin pas tutmakta olan kıvrımları
sarsılsın bir an öfkenin gökgürültüsüyle
beyninin her hücresi bir gerilla gibi
kuşansın pusatlarını ve sokağa çıksın
ve bir hançer gibi saplansın
puşlukların ihanetlerin bağına
Bak o zaman nasıl bitecek yanlışlar
ve cehennemleşen yalnızlığın
Sevdalar duman olmayacak o zaman
Hüznün isyan olmuştur çünkü

Hüznün isyan olmalıdır

DÖRTLÜKLER

Solgun bir gülün usulca kanattığı yara
Ağacaktır hazin bir gülümseyişle zamana
Ve berdar edecektir her mevsim yeniden
Gülleri ve gülümseyişleri ol hızır paşa

KARACAOĞLAN

Halk dilinin yerleşik konuđu
Sevda göçebesidir karacaoğlan
Ve sazının düzeni bozulmadıkça
Beyler sofrasının kadim dostudur

DADALOĐLU

Çeliğine öfkenin řahini nakıřlanan
Bir aşiret hançeridir dadalođlu
Binbođa'dan kılçadırın sökünce ferman
Saplanır bağrına kaltak osmanlı'nın

NÂZİM HİKMET

Resimlerdeki kuşlar gibi el sallamıyor sana dostlar
Hâlâ tepeden tırnağa kavga, hasret ve ümitten ibaret
Ve hâlâ başı bulutlarda bir çınar gibi eseniyorlar
Yanımızda değil, yanan kanımızdasın ey nâzım hikmet

“Ne zaman diye sorma, ne zaman
yaprağın fetreti gülün kıyâmına
gülün kıyâmı ağacın isyanına
dönerse işte o zaman”
(Hilmi Yavuz-Bedreddin Üstüne Şiirler)

I / ESİNLENEREK

El yazması divanların güz solgunu ve altun işlemeli
Hüznünden göçüp ol varidat'a gelince sıra
Nâzım ile hilmi yavuz usulca ağıyor sözlerime
Ve ben böylece düşünüyorum bedreddin dergâhına

2. BEDREDDİN MÜHRÜ

Nâzım'dı bedreddin mührünü kazıyıp
Şiirin yanağına bir gül gibi yakıştıran
Ve tarihin harmanisini ipekli bir
Mendil gibi usulca üstünden sıyıran

3. BÖRKLÜCE İLE TORLAK KEMAL

Deliorman'dan esen derin rüzgârların
Uğultusudur börklüce'yle torlak kemal
Ki ellerinde varidat eğinlerinde ölüm
Fermanıyla yürürler fetret diyanna

4. DOĐU

Bedreddin dođu'dur ve güneş
Torlak kemal'le börklüce'nin elinde
Atılmaya hazır bir huruc
Vakti gelince

5. BEDREDDİN

Güneşin batmasıyla bir uğultu
Duyulur serez çarşısından
Ki güneş de batar bilir bunu
Börklüce ile torlak kemal

6. DELİORMAN

Huruc eden sevdaların hüznünü
Taşıyamaz ki gecenin yüreği
Bu yüzden güneş yine de doğacak
Ve hüzün isyan olacaktır ey deliorman

7. VAKTİ GELİNCE

Bir ucu deliorman'dan çıkarken
Bir ucu serez'e varmışsa halkın
Huruc etme vakti gelmiştir artık
Sazına iyi dokun ey pir sultan

8. VARİDAT

Zulmün granitini oyadursun ferhat
Ve sazını inletedursun pir sultan
Kerem yana yana kerem'dir
Varidat'sa bir gerilla günlüğü

Kanayıp durmaktayken yüreğindeki ispanya
Arakaunya'nın yeşil yangını, zümrüt kılıçlı
Bromelizaları da soldu bağrında ey neruda
Çiçekler de yitirdiler şili'de onurlarını

LORCA

Granada kırlarının tuzlu ve serin seheri
Üzünçle dinler sevda serçesinin ezgilerini
Ey federico dokun artık tellerine gitarının
Dağlsın bulutsu hüznü yaralı ispanya'nın

"MERHABA HÜZÜN"

Beklenmedik bir anda terkedilmişsindir bütün sevdiklerince
Suçlamak istemesen de hiç kimseyi üzünçle yanmakta yüzün
Adını bile koyamadığın bir boğunç dolmakta şimdi yüreğine
Ve usulca ağmaktadır gözlerinin peteğine ağulu bir hüzün

HÜZÜN VE SEVDA

Biz ki hüznü sevda diye belleyip
Öylece almıştık şiirimizin kirmenine
Şimdi bir gündönümündeyiz artık
Ve elveda demenin zamanıdır hüzne

İÇİNDEKİLER

ŞEN OLASIN HALEP ŞEHİRİ

- 9 Gurbet Mutlaka Olacaktır (1979)
- 14 Sesinin Kuşları Susunca (1977)
- 16 Kuşlar (1968)
- 18 Bir Hüzün Mevsiminden Çıkarken Kalbim (1977)
- 21 Her Nasılsa Yalnızsın (1977)
- 23 Bir Direnmedir Hasret (1975)
- 24 Bunca Aynılıktan Sonra (1977)
- 26 Yalnızsan Eğer (1976)
- 28 "Şen Olasın Halep Şehri" (1977)
- 31 Gurbet (1978)

SEVDALAR DUMAN OLUR

- 41 Bal Acısı (1968)
- 44 Yalnızlığın Ayrıkotları (1977)
- 45 Sessizliğin Çanları (1977)
- 47 Konuklar (1976)
- 51 Sessizliğin Kuşları (1976)
- 52 Boğuntunun Yılan Islıkları (1975)
- 54 Sessizliğin Yorgun Güzü (1976)
- 56 Sevdalar Duman Olur (1975)
- 60 Hayatın Uçurumlarıdır Yalnızlıklar (1976)
- 65 Hüzünün İsyan Olur
- 65 I/ Delî Kuş (1978)
- 66 II/ Yak Sevdanın Çırasını (1978)
- 67 III/ Sevdalar Duman Olmayacak (1978)

DÖRTLÜKLER

- 71 Pir Sultan (1978)
- 72 Karacođlan (1978)
- 73 Dadalođlu (1978)
- 74 Nazım Hikmet (1979)
- 75 Bedreddin Üstüne Dörtlükler (1978)
- 75 1. Esinlenerek
- 76 2. Bedreddin Mührü
- 76 Börklüce ile Torlak Kemal
- 77 Dođu
- 77 Bedreddin
- 78 Deliorman
- 78 Vakti Gelince
- 79 Varidat
- 80 Neruda (1979)
- 81 Lorca (1979)
- 82 "Merhaba Hüzün" (1979)
- 83 Hüzün Ve Sevda (1979)